

Publicerad 2008-06-30 20:35 av Bo Grapensskog

Förra gången Gunnar cyklade till Helsingborg och kom förbi denna kyrka och plats där hon så brutalt hade blivit mördad. Hände något mycket märkligt. När han passerade detta ställe så kändes det precis som om någon höll fast i cykelns pakethållare. Gunnar

Vålnaden som lånade skor vid kyrkogården

Vålnaden som lånade skor vid kyrkogården

Det hade börjat att regna och Gunnar tyckte att det kunde ha hållit uppe tills han kom hem. Vägen var lång ifrån där han arbetade och biografen I Helsingborg. Det var inte lätt att först stiga upp klockan fem på morgonen och jobba en hel dag. Sedan tvätta sig och sätta sig på cykeln för att gå på bio.

Men intresset var stort att gå på bio. Storfilmerna "Borta med vinden" hade varit hans mål för den här kvällen. Han hade kvar ungefär en mil han hade nu avverkat hälften.

Natten var annars ljum ändå det var ett silande regn.

- Det är ju alltid typiskt att det ska regna när jag kör hem, tänkte Gunnar.

Förra gången han hade varit på bio och sett "Gasljus" med Ingrid Bergman, då regnade det också.

Vägen var inte asfalterad utan det var en grusväg och mörkret hade så sakteliga

börjat att lägga sig över Skåne land. Vid denna tidpunkt på året var ju sommarkvällarna lite mer ljusa. Men regnet gjorde så att det blev lite mer obehagligt att cykla.

- Gunnar undrade om det skulle hända igen det som alltid hände vid Påarps kyrka.

Historien säger att för omkring tjugo år sedan mördades en ung kvinna precis vid denna kyrka. Denna unga kvinna hade blivit bragd om livet på grund av en svartsjuka historia.

Hon hade arbetat som piga på en lantgård och hade träffat den här mannen som hon blev ihop med. En kväll när den här mannen var tvungen att arbeta, blev hon i lag med någon annan man. Detta sågs inte med blida ögon av mannen som kallade henne som sin fästmö.

Det gick bara en vecka så hade han fått reda på det och förmodligen i vredesmod dödat kvinnan. Det som var det märkligaste, var att hon hittades aldrig. Utan hennes skor fann man nerborrad i grusvägen. Där satt de fast som berg. De kunde inte bevisa att någon hade bragt henne om livet. Men att hon var död var det ingen tvekan om.

Många hade sett henne vara där på vägen för att hämta sin skor. Hon stod där vid vägkanten precis där kyrkogården slutar, Men hon hade aldrig lyckats att få upp skorna från vägen.

Förra gången Gunnar cyklade till Helsingborg och kom förbi denna kyrka och plats där hon så brutalt hade blivit mördad. Hände något mycket märkligt. När han passerade detta ställe så kändes det precis som om någon höll fast i cykelns pakethållare. Gunnar försökte med kraft att cykla vidare men det var nästan omöjligt. Hur han än försökte kunde han inte rubba cykeln.

Han steg av cykeln och kontrollerade att det inte var något fel på den. Men han kunde inte upptäcka något som helst fel. I all uppståndelse så hade Gunnar tappat en av sina skor som han hade på pakethållaren. Det var hans finnskor som dem kallade skorna på den tiden.

Skon hade trillat av och Gunnar blev lite förargad över detta att han kunde ha tappat den. I vredesmod slängde han den andra skon på vägen, för han hade ju ingen nytta av bara en sko. När Gunnar hade slängt

skon tyckes cykeln bli lättare och kändes som om den var helt fungerande igen.

Han slängde ett litet getöga efter skon. Men den var fullständigt borta.

- Konstigt jag slängde ju skon här, tänkte Gunnar

Han satt upp på cykeln och nu fungerade den precis som innan.

Medan han cyklade vidare tänkte han.

- Kanske var det kvinnan som hämtade skorna för hon hade ju inga på sig för de var ju fastlåsta i vägen.

När nu Gunnar närmade sig Pårups kyrka så var han nyfiken om detta skulle upprepas. Landskapet kring vägen var vacker med mycket vegetation och allt var ju grönt och frodigt vid denna årstid. Han närmade sig mer och mer det ställe där kvinnan hade blivit mördad enligt sägen.

Nu såg han kyrkan på långt håll och var mycket spänd på vad som skulle hända. Lite av spekulationer kom fram i hans medvetande och genom att han var mycket intresserad av det ockulta så var detta en matiné för honom.

Nu svängde han upp och förbi kyrkan och kom till platsen när han for i backen som om han var sparkad av en häst.

Han låg där och kravlade och förstod inte ett dyft vad som hade hänt. Det fanns inga gropar eller något annat som han kunde ha kört i så att han for av cykeln.

Han tittade på cykeln som nu blev liksom självlysande och till sin stora förvåning såg han ett par herrskor på pedalerna.

När han försökte att ta bort skorna från pedalerna. Så sköt de i väg som ett skott upp på gräsmattan. Detta hände med stor kraft och Gunnar slungades tillbaka.

Han steg upp och gick för att hämta sina skor som låg en bra bit från cykeln. När han ska ta upp skorna ser han att gräsen hade bränts bort och det stod att läsa:

Tack för lånet av skorna, nu kan jag fortsätta min vandring!

Bo Grapensskog

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo Grapensskog med Poeter.se id #13023 innehar upphovsrätten